

యొక్కవని యాజువక్రవర్ణమున సవిస్తరముగఁ జొచ్చింది యున్నాను. అదియే వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయంబై యున్నది. ఆ గ్రంథము లలో వ్రాయఁబడిన హేతువు లెవ్వయో వానిలోఁ గలవిరోధము లెవ్వయో లెవ్వవి హేత్వాభాసంబు లెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడఁ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ దేటవడక పోదు గదా !

ఇట్లు చూడఁగా నీ (1) గుర్తు గలగ్రంథములో నుదాహరింపఁ జూచిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాథ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టిదైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా భేదా యమ సంశయ విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర ములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మిట్లు వ్రాసియున్నాడు.—

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త లయొక్క నవీనకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వ్రాతకుఁ బద్మానాయక చరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియందును వ్రాయఁబడిన గాథలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి నీ రిట్టి నవీనకల్పనమునకు వాసుదేవుని రైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రెండుతప్పులు బై వారెవరి దగవఱకుఁ బడినవి. వీనిలో బేరిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట కెట్టి హేతు వగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేరిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట నెటులుపాధిం పఁగలుగును ? అక భాకల్పనమునకు బేరిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డను టకు నేలాటిసంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేరిరెడ్డి వేఱు చెవి రెడ్డి వేఱు అనునిశ్చయముకలవారు. ఆ ట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బై వారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేరిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పీఠనుటకు నంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళ, బై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాఁబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆ యంశమున కిది హేతు వగు నని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘట్టిల్లువట్లు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ బై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాసపాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గానిఁ జెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును ? అప్రగల్భం డగునొక కవి తప్పులకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచో, దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవును గాని తత్ప్రతిపాద్యు లగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవు గదా ! కాబట్టి చెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథ విమర్శములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి విశ్వాభావము గాదు.

ఇక “అగ్రంథములలోని యసందర్భములైన గాథలను జూచి వీరిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయరైరి” అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెప్పరెడ్డిగాథ వేర్వేలు విశేషముగఁ బ్రాయఃబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేలువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో నిశ్చయింపవలసిన లేక, వివిగమనావిరహమునఁ జెప్పరెడ్డిగాథయే విశ్వాస పాత్రంబు గా దని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యోద్దేశ్యం బెద్దియో తెలియఁ దగియున్నది. బేతిరెడ్డిపైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయకుఁ డాఁ దని యుపక్రమించి యుపసంహారమున “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుం డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుఁ డాఁ దనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యోద్దేశ్యమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్లగునపుడు చెప్పరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని భరితార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిజ్ఞాతాంకము స్థిరపడనా?

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధంబైయున్నది. అయ్యది యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుగారు కృష్ణదేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాకతిబారికులవిషయమునందును రుద్రదేవి తండ్రివిషయమునందును వ్రాసిన విషయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యాపక్షింత వలసి వచ్చును! కాబట్టి పూర్వము వ్రాసినచరిత్రములకు తేడముగ నుండుటమాత్రము తప్పు గాదు. పై వానికన్న విశేష

ములు చూపుటకేగదా నూతన గ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో వెనుకటి గ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు విఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని దూఱుట తగదు. దూతినను “భక్తి తేపి లభునే న కాంతో వ్యాధిః” అను న్యాయమున స్వేచ్ఛసిద్ధి యైనం గాఁబోదు.

మితియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణ దేవరాయలచరిత్రము యొక్క మూడవప్రకరణమున 119 పేజీలో, “అయినను దోషవంశము లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట యుత్తమం బని యూర కుండ వచ్చునా? ఊరకుండ రా దని నేను దృఢముగాఁ జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతెద వాచివారు సంస్కరింప వచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనె బ్రహ్మశ్రీ గురు జాడ శ్రీరామమూర్తిపతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు.” అని వ్రాసియున్నారు. ఇంచువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచేఁ జక్కఁ గఁ దేట పఱుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనాథకచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరికినట్టియుఁ దోచి నట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివాఁకిఁ గొండటికి దోషవంశములుగాఁ జూపఁజేయవిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. వీని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోట్ల సీ వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు వ్రాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నారు. ఎట్లన, ఆ ఆవప్రకరణముయొక్క 182 వ పేజీలో, “సోమ దేవరాజయమునందును, పద్మనాథకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి హరి వంశావళియందును నాపువంశీయచరిత్రమునందును చానినెల్లఁ

బరిగీలించి సంస్కరణము గావించి నవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును " అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటోట్టులోఁ బైగ్రంథములనామములు పేర్కొని " మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల వని యూహించి వ్రాయించినది " అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో " వానిలో నసందర్భములను జూచి " అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ జేటపడి యున్నారు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు, " ఇదివఱకు పద్మనాభకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావళియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా? " వానిలో నసందర్భములను జూచి " అను స్వకీయలేఖనముచే నిది విరోధించు నని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో నసందర్భము లున్న వనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యము లనియు, సీనవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యము లనియుఁ జేటపడుటంజేసి " ఇదివఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న " దని దీనియం దగ్రాహ్యత దోషమునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క లేఖనముచేతనే విరోధించును గదా !

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసం దర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన నవి యప్రమాణము లనియు నందువలన నవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతము లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికిఁ బరస్పరమును దేజ స్తిమిరంబులకుఁ జోలఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

ఒకవేళ తొకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో ఆవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్టివెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకింతు రేమో?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా రేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసందర్భములుగ నున్నట్లును సీనవీనగ్రంథము తర్సంస్కరణ పురస్కరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుడివిరో అబోయే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్వివద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను బద్ధనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్ని విషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాఁబట్టి యిాయాశ్చేపమున కవకాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతము 4 వ పేజీని చీట పడఁగలదు. ఇట్లు మొదటిపేతుపు ముగిసినది.

రెండవపేతు విటు లున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమునుబాటి పెట్టి శాసనమును వ్రాయించె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డిప్రకంప లేవ రెత్తలేదు...పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని మాత్రమ గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు...పోల్చిరెడ్డి అదిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని రేచర్లనామిరెడ్డి యెట్టి కృపానికాసవములలోఁ గానరావు? అని.

ఇనియు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రముయొక్క యపోహారపు నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగా రీ యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో పోద్ఘాతమున “వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి తిని” అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లాయాగ్రంథములను జదివి వ్రాయు సంప్రదాయములను జూచివ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజ ముగాఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క యపోహారపునాల్గవపేజీలో “పిల్లలమట్టిలో శివార్చకుం డగు రామలింగముకొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథ ములో నీ బేతాళనాయనిప్రపితామహుఁ డగు ముంజరాజనకుఁ డు ర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ము క్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగురువురువులు వ్రాయఁబడి యున్నారు” అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము లోని హేమాద్రిరెడ్డివృత్తాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద ! ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁ బడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగా రాగ్రంథము “నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని” అనివ్రాయుట పై విలేముననే కాని నిజముగ దానిం జదివి కా దని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సాహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెట్లు లుండినను బూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమా ద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేరిరెడ్డికిఁ జెప్పి రెడ్డివామము లే దనుటకుఁ గాని బేరిరెడ్డి నూతపురుషుఁడు కాఁడను

టకు గాని, జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వానకాత్రయ గా దనుటకు గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిల్లోడితకార్యస్య వాగ్దాలం వాగ్మినో వృథా,
అనున్యాయమున నీవాగ్దాలంబంతయు నిరర్థకంబు. ఇట్లు ప్రతిపేతువునందును విద్వాంసులు పరిశీలింపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయపేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“జేతిరెడ్డి బీదవాడై యోరుగంటిలో వీరభటుడై కొన్ని దినములు గడిపె నని పూర్వపుగాధలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరికిగాను రావువంశీయచరితములో ముఖ్యముగఁగీతిగాను... రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసినగ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థితిలోఁ బూర్వగాఢైక శరణంబు లగుచరిత్రగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కుశలభంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వారట్లు వ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగక్షానసంపన్ను లైనమహర్షులు వ్రాసినరామాది చరితములయందే యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిప్పటివారు పూర్వులగాధలలో నిజము కనులఁ జూచినవారు గాని యూర్వాక్షాన సంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలనను భ్రమ ప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాధలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండుననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎటులైన నిదివారభిలషించినవైమోక్ష విషయములకు పేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియందే శ్రమను నిర్వహించుక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విమర్శింపఁబడును. తద్విధంబు క్రిందికి తిగఁ జూపట్టెడు. — “రేచఁడు మూఁడువరములు గోరినట్లు పద్మనాయక చరిత్రమునందును నాల్గవరము లిచ్చినట్లు వేంకటగిరివారివంశావలియందును జెప్పి యుండఁగా వెలుగోటివారివంశ చరిత్ర మను నీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే పేర్కొనఁబడినది. ” అని.

వీరు పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును వదలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువిడుట యనుచితంబుగా నున్నది. బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ దనియు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబఱచుట యేమి నిర్వాహకము కాఁ గలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగ దని యేల తలంప రైరో వింతగా నున్నది.

ఒకవేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే వీరివరమోద్దేశ్య మనుకొన్న నది యాశామోదకభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్గ్రంథకర్తలను దూఱుచున్నారు. అవిరోధము నిరూపింపఁ జాల రనియు నెట్లో పొసఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞతములను నిర్వహింపదనియు వెనుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతస్య కూపోఽయమితి బ్రువాణాః ఔరం జలం కేపురుషాః పిబంతి ” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్నమాత్రమునఁ జరిత్రములు విశ్వసించఁబడవు కాననాదిప్రమాణములు దొరకక యెట్లో వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నావరింపవలయు నని నియమ ముంచుకొన్నచో నవీనగ్రం

భములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుంగఁబడును. కాబట్టి యట్లంగీకరింప వలనుపడదు..

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినపుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలంపియె పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యున్నారు. ఈవరముల విషయములోఁ బైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు కూడఁ బల్నాటిపరచరిత్రో పోష్ఠాతమునఁ గ్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు.—“వాని (లేచని) యభివృద్ధికారము చెవిరెడ్డితనగోత్రనామము లేచర్లగామార్చెననియుఁ దచ్చరిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కాకతీయగణపతికాలములో నున్నవాఁడైన ట్లసంస్థానాధిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియుఁ గలదు. గణపతిదేవుడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే లేచర్ల గోత్రమువారై రని దీనిచేఁ దేలును. వెలమయు లేచర్లగోత్రము వాఁడు నైన బ్రహ్మనాయుడు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటివారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారై అయి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు లేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. లేచర్ల యనుగ్రామమువలన గోత్రమున కాపేస వచ్చి యుండును” అని.

కాబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తికిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను దృఢించుట తప్ప గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధముగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవపేతు విటలున్నది.—“ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని సహ్వానించినతరువాత

౩. నా: జాడిగ సుకపిండ్రులు

వేడుక బేతాళు: డనుచు వేమటు దిసలగా

బోడియ నుతింప విమతుల

కోడక యవ్యభు:డు ధాత్రి నొగి: జెలు వొందెగా.

అని చెప్పబడియుండగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుడు బేతాళ నాయు: డని పాఠమునామ మిచ్చె నని చెప్పబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందు: బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు " అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిజ్ఞాతాంశమును బాడుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుపడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమున వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మున: బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ ముగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికి: జెవిరెడ్డియనువేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుడు కా: డనియు: జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడ: గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన " నా:జాడిగ సుకపిండ్రులు " అను పద్యము పద్మనాభుకచరిత్రములోను, వేంకటగిరివారిసంశాసనీపద్య కావ్యములోను, రావుకంఠీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుండు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లుగూ నున్నది దీనిపూర్వోత్తరసంకర్షములు వీరు చూచినవాడు కా రని చెప్పువలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికి: బూర్వమందు:—

౪. బేళము లిచ్చి వేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చగా

బాసిగ: బే రొనంగి కులవర్ధను: డీ ఘను: డంచు: బల్లఱుగా

గాళకదూకలాటకుఁకన్నడకోంకణసింధుమాగధా

ధీకులలోన: జెంపు గను ధీరత నీ వని యెంచి పంచినగా.

అనుపద్యమును, దీనికిఁ బరమంబు

సీ. నాగభైరవున కానందంబు డళుకొత్త

నరబలి గావించి • సిరి వహించె

బరగ బంచమునకు • నర మిచ్చి రేచర్ల

గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మెలంగె

బిల్లలమట్టిపై • బిడుగు పడ్డ గడంగి

గదఁ బూని యుద్ధతిఁ • గదిసి వేసె

బేతాళుఁ డరుదెంచి • భీకరస్థితి నిల్వ

వెఱవక మాటాడి • వరము లందె

గాకతీశ్వరుఁ డెలమిఁ బ్రకాశముగను

ధరణిఁ బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుచుఁ

బిలువ ధాత్రీశు లెఱుంగఁగఁ • బేరు గాంచె

నరసిమిమలప్రభావ మె • తని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినది. వీనిలో—

“వాసిగఁ బే రొసంగి కులశర్ధనుఁ డీఘముఁ డంచు” అనియు “కాక తీశ్వరుఁడెలమిఁ బ్రకాశముగను, ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనుచు, బిలువధాత్రీశు లెఱుంగఁగఁబేరుగాంచె” అనియుఁ జెప్పబలనఁ జెవి రెడ్డికిఁ గాకతీశ్వరుండు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుబిరుదనామము నొసంగ నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతత్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న “నాఁడాదిగ” అనుదానికి గణపతి దేవుడు నమ్మానించి పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డని పే రొసంగిననాఁటినుండి యిది యర్థము కాఁ దగియున్నదనుట తెల్లము. “వాసిగఁ బేరొసంగి...పంచినక. నాఁడాదిగ” అనుగ్రంథ సంపదర్శమును జూచిన నట్టివానికైన నీయర్థము కాకపోదు కదా!

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “గణపతి దేవుడు చెవిరెడ్డిని నమ్మానించినతరువాత, నాఁడాదిగ.....చెలువొందె. అని చెప్పఁ

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బెతాళనాయఁ డని గణపతిదేవుడు పొరుషనామ మొసంగ నన్పించెప్పఁబడి యున్నది. 'అనివ్రాయుట, యేతహ్వార్యోత్తరపద్యార్థసందర్భములు చూడనిదోష మని చేట పడుచున్నది. కవులు బేతాళుఁ డనుచు నుతించుటకు గణపతిసమ్మానము హేతువు కావలయుఁ గదా! అయ్యది నామప్రదానగర్భంబుగానిచో నేలాటినంబంధము లేక హేతువు గాకపోవు ననుట వ్రాయఁబనిలేదు. ఇంత సువ్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయఁ డని పొరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక ఏ రిట్లు విరోధోద్భావనము పేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ "గణపతిదేవుడు బేతాళుఁ" డనియే పే రొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయఁ డని పొరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుడు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమట్టిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయఁడు బేతనాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతిరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పొరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిద్భునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమట్టిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దడనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను వి వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యిందుక న్యూనాధికాక్షరములతో వేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయఁ డని పొరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుటబడి వది కాని పేరు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొదలగుగౌరవవాచకములను జేర్చియే కదా పిలుతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టను.

ఇంక నేమైన నిట్లందురేమో. రావుగారు బేతాళనాయుడనునది యె పౌరుషనామముకాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టికబ్బముతోఁ గూడినదిసైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నాఁ డిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధం బైనదానిని వట్టిమాటలతోనిరసించుట పాపంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు “పిల్లలమట్టి బేతాళుడు” అనిపౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుటప్రమాణం బగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కా దని వాదించువారి కేయాధారము లేకుండుటయు అసఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నొక ప్రమాణముగ నెన్నందగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను గూర్చియే వ్రాయఁబడిన వని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త లని గాని, తీసివేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేవిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోనివిషయములు సప్రమాణంబు లైనవైదు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోనిపద్యములను గొన్నిటిని చామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణ మునఁబ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆగ్రంథము లప్రమాణము లని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గలపద్యములను బ్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోపవు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ విరుద్ధంబు లైనచో నగ్రాహ్యం

లులు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసించగలను. అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పౌరుషనామమే కాదని ప్రబలప్రమాణము చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. అట్లేచ్చటను గానరానందునను, బ్రాహ్మగ్రంథములలో నిది పౌరుషనామ మని వ్రాయఁబడినందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంతియకాదు. దీనికి నెఱ్ఱకృష్ణానందశాసనమే ప్రబలప్రమాణంబని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి పెండ్రము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచే గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెడ్డి యని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి యని వ్రాయుట “పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి” అని గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డికి పౌరుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికి గూడ నుండవలయు. వారిశాసనద్వయమునందును రేచర్ల నామిరెడ్డి యని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమఱ్ఱిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరలిరువురు సహోదరు లని వారె వ్రాసియుండుటనుబట్టి వేర్వేరుగృహనామములు గలవా రనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డికి బిరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. వెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన బిరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమఱ్ఱిలో వసించినందున గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుండు రనుకొనుటకు వీలు లేదు. గ్రామాంతరములలోఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహార ముండినను బిల్లలమఱ్ఱిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుండు రనుకొనుటయు నుచ్చదు. ఎవ్వరైనను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీక్షిణ బట్టియే నామిరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుడు అని పొరుషనామము నిచ్చినాఁ డనియు, దానిం బట్టి శాసనములో “ రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి ” యని వ్రాయఁబడినదనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతినాయుడు బేతాళనాయుడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇతియ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీ పొరుషనామ మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసనస్థ మగు “ రస్తా త్రస్యా ” మ్మను శ్లోకములోని “ ఖ్యాతో బేతః ” అనునది కూడ వెల్లడిపఱచుచున్నది. బేతః డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన ఘృష్ణటినుండి కవీంద్రులు మున్నగువారు వేడుకతో నీనామమే వాడుచుండుటను బట్టి బేతః డని ఖ్యాతి సందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పొరుషనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంక్షేపముగ నీశాసనములో సూచింపఁబడినదిచూడఁడు. ఇందు “ బేతనదండ ” అని సూతనదిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని) దండించినవాఁడు (ఎదిరించినవాఁడు) అనునర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కఠగా భేదము లే దని వ్రాయుంబని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియుఁ జెప్పటవలననే బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు నెదిరించినందున మిచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళుఁ డని పొరుషనామ మిచ్చి ననువృత్తాంతము సంక్షేపముగఁ జెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరితము మొదలగువానిలోఁ గొంచెమువివరముగఁ జెప్పఁబడిన జనియుఁ బద్మనాభాచరితాదులలో నింకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁ బడినదనియు వీని నన్నింటిని సవరించి వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ బై విధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియం దగ్గమున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుదురుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రామాణ్యము రాఁ జోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ జారుషనామ మని విరుద్ధముగ వ్రాసినా రనియు, నవీకరణమునకు వెనుదీయఁజేరనియు, చెవిరెడ్డిగాఢయై విశ్వాస పాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయుఁ నవిమర్శ సిద్ధంబ కాని వేటు గాఁజోదు.

188 పేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలంపరాదు. వారు 178 పేజీలో “వీరిరువురు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేతిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యులై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనక్రింద దండ నాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎవలు వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యుఁడా? కాకతిబేత రాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపడు నొకండవశతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవశతాబ్దమునంతము ననుమన్న వారు. వీరభద్రరావుగారుకూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క యొడవప్రకరణములో 150 వ పేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవశతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సభిసాయిరమండలమును బలిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యుఁ డగుచో స్వాక్త మైనకాక

శిశుభ్యుల్యుత్పత్తియు భంగపడకపోదు. ఆవేరిటివాడు కాశీశిశుభ్యుత్పత్తి లలో మెకడుండి, వానికి దండనాయకుడు గా నుండెనని చెప్పట నిరాధారము. మజియు దండశబ్దమునకుదండనాథుడనునర్థము లేదు. దండనాథుడనగా సేనానాథుడుకదా! దండపదము చతురంగ సేనాబోధకమైనందునఁ దన్నాథుడని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాదగినయర్థ మొకదండశబ్దముచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జనపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును, అదియెచ్చటను గానరాదు. దండశబ్దమునకు శక్తిచే నాయుర్థము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయుర్థమువచ్చునని యాశపడుటయువృథయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలనఁ జెప్పఁ దగియుండును. దండశబ్దమునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు అచ్చుత్పయాంతమైనపుడు దండపంతుడు దండకర్త యముడు మొదలగునవియు నర్థములు కోశాచూఢములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని పంటివాడనుకొన్నను ముఖ్యార్థ మువపన్నం బగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందుఁ దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వోక్తి వ్యాహతిని గణక యూరును బేరును లేనిబేతనకు దండనాథుడని వ్రాయుట సాహసమాత్రం బగును కదా! కాన వా రాయుర్థమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటవహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూర్మగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నాడు. ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని వామిరెడ్డి యెట్టికొనసములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లుండి నేను వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తత్రయము గాక పోదు. ఇదిగాక ఏరిట్లు వ్రాయుటవలన బేరిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాదు, బేరిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదు, చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రముగాదు అనుట యెటులు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒక వేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందురేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనగా, పద్మనాయకచరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథ తావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరనియే వ్రాయఁబడినదికాని చెవిరెడ్డి పేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ బై వారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళచరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వము పదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డిని జోధించెడు బేతాళనామము వదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్న చో గ్రంథకారులు మూలపురుషు విషయములో భిన్నభిన్న నామములు వ్రాసినారు కాబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్న దని ఏమి వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒక వేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొందఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యందురేని, మూలపురుషుఁ డనఁగా వయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబము నకు మొదటివాఁడని యా? మీ యభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావు గారి నడుగవలసి యున్నది. మొదటిపక్షమున జగదీశ్వరుండు దక్కమోతయొకండు మూలపురుషుం డనువాడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషు నకును జనకుల జాకం దుండక మూఁగుడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు భాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, వ్రాసిన గ్రంథకారులు కొందఱు చరిత్రములు వ్రాయు

నపుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకాగ్రహముననో తత్త్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైనవారిని దెబ్బ యివ్వతి వారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతమాత్రమున నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారివంశక్రమము విచారించునపుడీ మాండ్రులచరిత్రముయొక్క యైనవ ప్రకరణపు 149 పేజీలో “ఇంతియగాక గణపతిదేవునికిఁ బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారిపూర్వులలోనివాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు కాకతీయులచరిత్రమునందు మొట్ట మొదటఁ బేర్కొనఁబడినవాఁడు త్రిభువనమల్ల కాకతిచేతరాజు, గుంటూరుమండలములోఁ జేఁబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ బేర్కొనఁబడియెను. నైజామురాష్ట్రములోని పాఖాలశాసనములో దుర్జయుఁడు ప్రోలురాజు తల్లిదండ్రుని వ్రాయఁబడినది..... గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరుమండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు పేర్కొనఁబడి దుర్జయునకురు త్రిభువనమల్ల బేతరాజునకును నడుమ మొకటిప్రోలరా జని యొకక్రొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది” అని మొదలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగ పఱచి తుదకు “ఇవన్నియుఁ బరిశీలించఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి పేర్కొనవచ్చును” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేదు. అట్టి రాజులవంశమునందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగపఁజెడివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపాధ్యాయము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించి యే యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములోఁ దాము వ్రాసినదెల్ల స్పరించియు రావుగారు సమాధానపడుట మేలు.

ఇక నేడవ పాఠపు—“చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయుఁ డని పాఠ మనామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కానుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి... ఎట్టిక్కభర్త జేతిరెడ్డి యసయే చెప్పబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. చెవిరెడ్డి యొక్క యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎట్టిక్క తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు వితరణ కర్త శౌచగాంగేయ... బిరుదములు జేతిరెడ్డి వహించు చుండె నని యాశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి వితరణ కర్తలను... తా నైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యో దుచ్ఛభనమునకై తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి... రేచఁ డనువానిని యుద్రజీవతల ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట కెంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేదు " అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుగాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, నట్టి ఘనుఁ డైన జేతిరెడ్డి తుచ్ఛభనమునకై రేచని సంహరించి నాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మించే సంతకుఁ డరువాత జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగ్రంథము వలననే సమాధానము రాగలదు. ఆశాసనములో " ఖ్యాతోజేతః పిల్ల లనుట్టిజేతిరెడ్డి భేతనఙ్గంజ " అనువానిచే గణపతిసమ్మతప్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా! ఇది గాక, ప్రతివిష యమును శాసనములలో వ్రాసినయే తీర వలయు ననియు, వ్రాయ నిచో వగ్రాహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని మొదట వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును నెన్నోచోటుల వ్రాయఁబడుచు న్నది. కాబట్టి యీప్రథమాశ్లేషము నిలుచునది గాదు.

ఇతఁడెందవయ్యాడనుముగూడ నిట్టిదే. వెలుగోటివారి పంక చరిత్రమున ఏవ పేజీలోఁ జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు నమా ధానము వ్రాయఁబడినది. దానిం జదివియున్న నీయాక్షపక్ష చాయ కుందురు. ఇదిగాక,

శ్లో. అసంతుష్టో ద్విజో నప్య ససంతుష్ట ఇవ పార్థివః
సలజ్ఞా గణికా నప్తా నిర్లజ్జేవ కులాంగనా
తృప్తియోగః పరేణాపి న మహిమ్నా మహీయసామ్
పూర్ణ శృంధ్రోదయాకాంక్షీ దృష్టాంతోఽత్ర మహర్ణవః
సంపదా సుస్థిరమన్యో భవతి స్వల్పయాపి యః
కృతకృత్యో విధి ర్నన్యేన వర్ధయతి తస్య తాపః.

ఇత్యాదిసీతీవాక్యములు రాజసంపదవిషయములో సంతృప్తం దగుట తగ దని మొదలుగాఁ జెప్పచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రుని త్రాడులను యుద్ధములందు బలిపెట్టి తా మానంపదతో నానందించు చుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇంతియ కాదు. సత్కులీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజ రాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనరేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్చరాజ్యలోభమున నాతనిని జంప నాజ్ఞా పించుటయు, ధనమునకై తన శిష్యునిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు నైతము పితృపుత్రభ్రాతృతాదులను గూడ వధించినట్లు చరిత్ర ములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు నరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుడువుటయు దేవతా విషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు లేచఁ దొప్పకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నన్ని చవి రెడ్డి లేచని వధించుట యాక్షపక్షీయముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇంకొకరిననే దీని తరువాతిగ్రంథముగూడ అనేగా

“ ఎట్టిక్కాశాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరములయ్యెను. ఆలోపలనే చెవిరెడ్డియను బేతాళనాయనికి గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తలపఱచుచున్నది చెప్పనత్తురేమో? అదియు విమర్శితము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రకారులు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగుగ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టిసంబంధ మున్న దని మేము చెప్పలేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలనినియమములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కర్ణాది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్ఛస్థనమునకుఁ బోవఁగ నగువానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాబట్టి యాయాక్షేపము సరి యైనది గాదు.

మఱియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని వ్రాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా నైదుసంవత్సరములు మధ్యను గడచిన వెనుకఁ దమ్ముఁ డగు బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు విరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను జేతాళుని నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవించవని యందు రేమో. ఈ యైదుసంవత్సరములలో నెందఱిలో యెదిరించి యెన్నియో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా!

ఇఁకఁ దరువాతి గ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచేత్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి జీవించియుండె నని వీరభద్రరావుగా రూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందు వలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడదు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాఁబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందది విచారింప వలసియున్నది. వీరు త్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక త్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించివందున, మధ్యకాలములో త్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యంబెట్లో మేము త్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతినొంది యుండవచ్చు నని యొకవేళ నూహించినచో వది సాహసంబెట్లో మధ్యస్థ లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతిరెడ్డి మరణము నూహించి వారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని త్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమునాకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది మొట్టొ సాహస మనఁదగును? అని.

వాస్తవస్థితీలో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేము హింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయ్యె, విభక్తుండయ్యె యుండినను దమ్ముడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా. అన్న జీవించి యందుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదవహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁబడదు. ఒకవేళ సంతకునుం దైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముడు పై కార్యముల నొనరించుటకును సార్వభౌముని కలన సమ్మానింపఁబడుటకును సందర్భ ముండదు గదా యందులేమో. నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యైన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముడు నామిరెడ్డి రుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రఖ్యాతి గాంచి వారివలన సంపదవడసి మహాహింసలము లైనగుట్లు గోవురములు గట్టింది స్థిరవృత్తిస్వాస్థ్యములను గల్పించెనుటకు సందర్భ ముండఁ గలదేమో? కొంచె మాలోచింపుడు. కాబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసందర్భము లేదనువాఁత హృదయశూన్యం బైనవాఁత యకాని వేటుగాఁ గనుపట్టదు.

దీనిపైని వా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఎద్దియన, « వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యుని యొప్పుకొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను శ్రేష్ఠుం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామరగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడ పరిపాలించుచుండె నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొకవేళ సంగీకరించినను జ్యేష్ఠుడు పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగ ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృతి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాదిరాజుచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాదిరాజుచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మొసంగ నవసరము లేదు. ఎట్టిక్కసాన మృతానమునఁ, దనభర్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు » అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది—నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 వఁవత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసంవత్సరము వైత్రశుక్ల చతుర్దశీ శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించినట్లున్నది. కాబట్టి యప్పటివఱకుఁ నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్పదన్న సంగతి మాకును దెలియును. తరువాత కేరీతిగ జరిగినదో ఆసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటిక బేతిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండెనని మేము చెప్పినారము కాము. కాబట్టి “అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యనందర్భము కాదా!” యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గా రని భోధించెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంతసించి సార్వభౌముడు నూతనముగఁ గిరీటము నొసంగి యుండు ననుకొనుటయం దేమియు బాధకము గాన భాదు. కిరీటాధిపతులని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్న వారైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టినట్లు పుట్టి యుండదు కదా! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినగిరీటము చాల్చియే కిరీటాధిపతు

అగుచున్నారు కాబట్టి యామనగంటి వా రంతకు లోపలఁ గిరీటాధి-
పతులు గా ననుకొన్నను సార్వభౌముం డనుగ్రహించి జేతిరెడ్డికిఁ గిరీట
మిచ్చినాఁ డనుటయం జేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డ మొదటిశాసనములో

“ నానావసీనాభకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శుష్పంబిత పాదపీఠే ”

అనియు రెండవశాసనములో

“ భూభృచ్చూడామణి రుచినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్ ”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎట్టిక్కడేవి శాసనములో

“ శ్లో. రాజక్మిరై ర్గణపతివృష స్వాఘ్నోర్వీశచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతిసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య ”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రుండు
గణపతిదేవుండు సనేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితమగు చరణ
యుగళము గలవారై యుండి రని తేటపడుచున్నది. ఎట్టిక్కడేవిశాసన
మువలన గణపతిదేవుండు సకలపృథివీపతి కిరీటరత్న ద్యుతితతిసముద్భాసి
తాంఘ్రిద్వయుండై యుండెనని తేటపడుచున్నది. వానిసకంపదులైన
రాజులుఁ గిరీటధారు లయిననే యీవర్ణనము చెల్లును. ప్రశంసావాద
మనుకొన్నచో నెవరును గిరీటాధిపతులే లేనట్లేర్పడును. కొందఱు
గల రన్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కలమునఁ
గాకతివారిసామంతులలో నంతఃకులై నరేచగ్లవారు కిరీటాధిపతులే
కారైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావు
గారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “ అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీట
మున్న వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యనం
దర్యము గాదా ” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోడు. ఎండు కనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా సిరి ఫేషను ధరించుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు వచ్చు ప్రతిసరపతికిని ఘనతఁజెందిన నిజాంసర్కారువారిపు డొసంగుచునే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము దత్తకిరీటులైన రాజులకు విశేషసమయములందు మరలసిరి ఫేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసంగుట గనుచున్నారము. ఇ వన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యనందర్భ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేతిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పూర్వ మున్న రాజ్యమున కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు పెనుక నుదాహరింపఁబడిన “దేశము లిచ్చి” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి తదాధిపత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు నను కొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇఁకఁ జైశాసనమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱిగి క్కసానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుట శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాఱు నడ్డముచచ్చుచున్నది గావున నిండుకఁబెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయించిననే ప్రమాణమగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున అఱవతరము వారగు ననపోతనాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనములలోఁ దమ తాత యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన పాండ్యరాజవిజయము వేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞసింగమహీపతియొక్క రసార్థవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందున నిది

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్యాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్ఞయలక్ష్మీ రుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యాయూంధులచరిత్రముయొక్క 353-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁ డైనయెట్టిదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాండ్వలమీఁది కంపెను. ఎట్టిదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామిప్రమునఁ బాండ్వలతో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్ఛత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పవచ్చును ఒకస్వర్ణముయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తాను
దెచ్చినధనకనకవస్తువాహనాదులు నమూల్యరత్నాదులును బ్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఫాల, కందికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్లు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యూక్తిండిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది.—

శ్లో. య స్యాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్ఞయలక్ష్మీ రుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రతిస్థిరా
భూ రభూ త్కరిణీ వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీవేంకటగిరివారిసంతాపలియందు,

చ. వెలయఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁ వీరభటావళి చూడ నాజిలో

బలమునఁ గుంత మందుకొని † చయ్యన వచ్చి గజంబు నోర్చి దో

ర్భల మధికంబుగా నగడఁ జెకొని తా జయలక్ష్మి చేకొనఁ
గలిగెను బాంధ్యరాజగజాకేసరి దాచయశౌరి పాంధ్యులఁ

అని వ్రాయఁబడిన పద్యమువలనను రేచగ్లదాచానాయఁడు పాంధ్య
లను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది. " అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు అట్లు కాకపోయి
నను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేకొని
"రేచగ్లదాచానాయఁడు పాంధ్యులను జయించె ననుట ధ్రువపడు
చున్నది " అని ధ్రువపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢ మైన
బేతిరెడ్డికిరీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు
నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీ రెట్టివాని నెన్నింటినో
విశ్వసించి చరిత్ర కుఱివి నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు
గా వని వాని నెల్లఁ దీసివేసివచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాబట్టి
పై యాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము.—వీరు మధ్యమ "ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి
వానికిఁ బంచపాంధ్యదళవిఫాల కంచికవాటచూరకార ఆనుచిరుదముల
మొసంగెనట" అని యవిశ్వాససూచకమైన అటశబ్దమును బ్రయోగించి
యున్నారు. తొలుత "ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాంధ్యుల
మీఁది కంపెను " అని యుద్ధకారణమును, దరువాత " పాంధ్యులతో
ఘోరయుద్ధము చేసి " అని యుద్ధకరణమును, ఆవల " జయించె ననుట
ధ్రువపడుచున్నది " అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధ
మున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను
దెచ్చియిచ్చినవీరు, డైన దాచానాయని గౌరవించె ననుటను నమ్మక
పోవుట

" శ్లో. రత్నోగృహస్థితి ర్భూల మగ్నిశుద్ధా త్వనిశ్చయః "

అనునట్లు అర్థజరతీయన్యాయము ననుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములో లేనట్టి కీర్తిబాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగ్గదనునాత్మేవ మంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేలినది.

దీనింబట్టియే వీరు 190 వ పేజీలో

“శ్లో. రాజత్కిరే ర్గణపతిన్మవ స్యాఖలోద్వీకచూడా
రత్నవ్రాతద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య
సన్నర్యాదాసరతనిఖలత్వజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులసుఖదే ప్రోన్నతస్య ప్రహరైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్నకాంతులచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామె దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటించఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్త యైన జేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తివలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుం గలయూయుధవిశేషంబులను బడసిచట్లు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామె రెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినవిష్ణుట,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా త్పృథువైభవస్య
పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః
నామః కృతిస్తుత్యగుణాభిరామః

కాచాచికాసూను రనూసత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పఁబడియున్నది” అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడనివిషయము లవిశ్వసనీయము లనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములు లే వని పై విమర్శముచేత నిర్ధారించఁబడినపు డీలేఖనము నిరస్తంబు గాక పోదు గదా!

ఇంకొకవింత.-వీరు "తస్య ప్రసాదాత్" అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద "గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పబడినది" అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేడదము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున "నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః" అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధింపవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రసిద్ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా రీరెంటికి "నామః" అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెందినట్లగపడుచున్నది. కావుననే "గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేకూఱుచు గాని వేరుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు 'విభాః' అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభాః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు వృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డియని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా * గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసింట్లు చెప్పఁబడినది " అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ జేటవడుచున్నది.

నిజ మిట్లుండియు నీయానిధులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు 27 వ పేజీలో " బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిగ్ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దిద్దియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసినందులకును " అని వీరు వ్రాయుట ప్రామాణికహస్తమున సర్వమారణన్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రజ్ఞాసింధులు ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు రవ్యుత్పన్నులు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను నలంపఁడు గదా!

తరువాత " ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల ముష్టిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మించినయాలయత్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువిందశిలానుయములై వెలయుచున్నవి. * అనియు " ఎట్టిక్కసానిశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తన యుత్తరింటివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు వంశాభివర్ణనముగావించి తనధర్మములను గూర్చిచెప్పకొనుట తటస్థించినది " అనియు వాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నారు. ఈద్వితీయవాక్యము వెనుక 46 వ పేజీలో " సముద్రఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసించి

యున్నాను. బేతిరెడ్డిగణపతిదేవునిరాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవించలే దనువాఁత నిలువజాలని వైనపు డీది నిరర్థకంబే కదా! విధవయే అత్తింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు వంశాభివృద్ధివము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాఁబట్టి యిట్టివానివలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహించ నెంచుట నిరర్థకం బనుట దెల్లంబు.

ఇఁక బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాడీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్యాయము ననుసరించి విచారణముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దన్వయమా? లేక వెలయుచున్న వస్తుక్రియయం దన్వయమా? మొదటిదానియం దన్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో నట్లు ప్రాయఃబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శతవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎఱ్ఱక్క... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎఱ్ఱక్కశాసనమున నామెభర్త... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినవీరభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగునీవిషయము నెటులు విశ్వసించియుండును? ఒకవేళ, పలాండుభక్షణముపురాణశ్రోత కె నిషిద్ధముగాని వక్తకుఁగా దనుధూర్తపౌరాణికవాక్యము నేమైన నను సరించి యిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇక సంతకు మున్ను వీరి కేమియు విధవము లేక యుండుటయో యాయాలయత్రయము ప్రతాపరుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టింపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుండు రేమా. అంతకు మున్ను వీరికి విభవమే లేక యుండుట యుచామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హతంబు వగుచున్నది. వెనుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డిగొయ్యిగారి రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా
దుమ్భాతే విపులే కులే నరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకపాటహరణం కృత్వాప్రచండాహవ
క్రీడ శీఘ్రదనరాధిపస్య కృతవా న్నానదుమోన్తులనమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారవదపులయందుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁ డున్న విభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు సాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రుని గ్రహబల మైన విభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతననిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబ మగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయందు దస్వయము చెప్పవలెను. అది ఘటిల్లదు. అనుగ్రహ మితరము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతరికరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడనే పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్బల మని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రము రి పేజీలో “నామిరెడ్డి గట్టించిన యాలయంబు లేక శిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించిన యాలయత్రయంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువించ శిలామయములై వెలయుచున్నవి” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వయు లేక దీని నున్నదాని నున్నట్లు నిజ ప్రాస
యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ దనుటకు ఏరళద్ర
రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుమారనిర స్తం బైనది. ఏ
తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెవ్వి యైన నిలిచి యుండిన
సయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁ గల
వని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథము యొక్క ముగింపువాక్య మిటు
లున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు చెవిరెడ్డి
గాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవానికి బోధ
పడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేతి
రెడ్డి.....బేతాళనాయుడు కాఁ దనియు సహేతుకముగ
నిరూపింపఁబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 వేజ్లో రెండవప్రతి
జ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు
కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిష
యము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ
డని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు.
అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యుప
క్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 వేజ్ మొదలు 190 వేజ్ వఱకు వ్రాముఁబడిన (2)
గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁ దని సహేతుక
ముగ ప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససందర్భముగ నిరసవిరోధ
రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివఱకునే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁ డని యేర్పడు చున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

“ఈగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలసిర్గయాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...నంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అను లేఖనముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలి పెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాథల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియభీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి శతాశనాయుడు గాఁ డని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యకించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంచే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషులనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్కగాథలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డని భావించుట, పృథ్వీరాజనన్యాయము ననుసరించుచున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. వారికిరువురకు నభేద మను నన్తర్పణమున నైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱితే నేకరూపముగ వ్రాయుంబడినచెవిరెడ్డిమూలపురుషత యవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని వెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క-మూలపురుషతకును భంగము లే దని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బై వానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్పు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించక పై గ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి యైనట్లు నెఱుఁగి “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయుంబడినయనం దర్భవాశ్రయములను బట్టి చూచినను” అని సావప్తంభముగ లిఖించుట వ్య త్యయముగ వారీయందే సమన్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియు న్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని వ్రాయుటకన్న నసందర్భవాశ్రయము లుండఁబోవుఁ గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థరూపమే కాని వేఱుగాదు. అ ట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పర్యవసానము కాఁగల దన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రకృతగాధలు గలవాఁ డనియుఁ చెవిరెడ్డి యప్రకృతగాధలు గలవాఁడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో సప్రకృతగాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటమబట్టి చెప్ప నగును. ఎఱ్ఱిక్కఁ దేవికాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డివి కా వని ఘంటా హేమమన్నచో, వీరు ప్రతి విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె వనియు వ్రాయనిచో నది యగ్రహ్యంబనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివాః శాసనములలో వ్రాయమికిని శాసనములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసినందునకును సమాధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతతో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయేసాధకసామగ్రిని జూపఁగలరో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్లున వారియువక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది.—

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు.— వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయుఁడు, ప్రసాదాదిత్యనాయుఁడు, రుద్రనాయుఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో శ్యేష్ఠుఁ డైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయుఁడు, 2 సబ్బినాయుఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయుఁడు, 5 పేర్నీఁడు, 6 నూర్నీఁడు, 7 మల్లినీఁడు, అనువుత్త్రులు గల రనియు నుదాహరింపఁబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైనపల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డనాయుఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయుఁడు పేర్నీఁడు నూర్నీఁడు మల్లినీఁడు అనునేవురు పుత్త్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటివీరులలో సుప్రసిద్ధుఁ డైనబ్రహ్మనాయుఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడై యుండు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటివీరుల కాలముం దెలిపెడుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియేకారణము చేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటిబేతినాయని

వంశమును శాక్య-టిగః శాసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయుఁ డని హేత్యా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు * అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపట్టుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి * అని మొదలు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెఱ్ఱక్కడేవి భర్త యగుబేతిరెడ్డియే కదా విషయోకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు ” అను నీప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెఱ్ఱక్క భర్తయే విషయమై యుండ వలయు. ఇట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూల పురుషుఁడు కాఁ డనుదానికి, నెఱ్ఱక్కడేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ డనియే యర్థ మగును. అట్లగునపుడు వారిరువురు వేర్వేరు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగవఱచి తన్మూలమునఁ దత్సాధనంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామిరెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెఱ్ఱక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు * అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయునికి భేదము సాధింప నెంచినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగవఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయునియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయునియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించి నారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱిబేతాళనాయునికిఁ బల్నాటిబేతినాయునికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయునికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషుడ్యయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషుడ్యయము భిన్న మను

కొన్న సనుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపుట్టిషడ్వయము లున్న మని యెటు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్నద న్న చో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుఁడగు పల్నాటి బేతినాయునిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగాక మానదు, అని.

“ ఇందువలన “ రేచగ్ల బేతినాయునినామమును గాంచి భ్రమిం చియో...మఱి యేకారణముననో పిల్లలచుట్టి బేతాళనాయనివంశ మును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు” అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారియందె యవ్యయించుచున్న దని చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేనిబేతినాయనిసంతానమును బేతి రెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతాళ నాయనికి భేదము సాధింపనెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతాళ నాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసం బును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవు చున్నా నని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కఱ డనుటకు హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయు టయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వా భాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్వా యులు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోఁకినహేతుహేత్వా భావపదములను బ్రయోగించినట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇక నిటు లేమైనందు రేమో. బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మనియే వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మని కాదు. దీనం జేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు

గాదు. పల్నాటి బేతినాయుడు నెట్టిక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం
డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా!
అని. ఇట్లనఁ గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బడవ
ప్రకరణమునను గంతోక్తముగఁ బల్నాటి బేతినాయుడు వేఱు బేతి
రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువురు నభిన్ను లగు
టంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు
వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేఱుసంతానములు
గలిగి యుండుటచే వేర్వేఱు పురుషు లని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న
పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁజేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర
కారులు) సిద్ధాంతీకరించినా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు
వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర
కదు అనినచో, నప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి
“మువ్వరివంశముల నొక్కటిగఁ జేసి” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు ఏ రేయే
హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి
యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గలగ్రంథమును జూడఁ
గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి.—

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున బేతినాయునికి దామానా
యఁడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో
నగు నేపురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటిపీఠచరిత్రమున
బేతినాయునికి దొడ్డనాయుడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు నైదుగురు
పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

వల్నాటివరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయనితండ్రి దొడ్డనాయుడు యందుటచేతను, పిల్లలమట్టిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయుడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కురాఁగా బేతాళనాయని జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డగు చామానాయనికి దొడ్డనాయుఁడని నామాంతరముగ నూహించిరి. ఎట్టిక్కశాసనములో బేతారెడ్డికుమారుడు మల్లనాయుఁ డని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యసీష్టప్రకారము నామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు నని యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎట్టిక్కశాసనము నాటికి మల్లనాయుఁ డనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! వల్నాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నమమ జరిగిన ప్లనకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిమనుషుఁ డగు బ్రహ్మనాయుడు ఆతనికుమారుఁ డైనబాల చంద్రనాయుడు ఘనబాహువిక్రములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాటికి దొడ్డనాయుఁ డను మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడై తన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయుఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డగును ?

వల్నాటియుద్ధమనాటికి దొడ్డనాయుడు చనిపోయి యుండ నని యాచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. 1208సంవత్సరము ఎట్టిక్కసానిశాసనములో వర్ణింపఁబడి బ్రతికియున్న మల్లనాయుఁ డనను దొడ్డనాయుడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టి నది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయుడు మాధవనాయుడు తమశాసనములలో వెన్నుచునాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నార గాని పిల్లలమఱ్ఱ బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞ సింగమనాయఁడు సైతము తనసింగభూపాలీయమున 4 గవతరములోనిదాచానాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి కుండ లగువారి నెవ్వరిని జేర్చొనలేదు. ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజుల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? " అని.

గ్రంథకర్త యివన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్ని మాత్రము హేతువు లనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదనపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతాళనాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నట్టికృతాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానము జనింపలేదను నదియు ననపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి డమశాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపనందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలానపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను ? ” అనునదియు, “ పల్నాటియుద్ధమునాటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” యనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

వీనిలో బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానములు భిష్ణములు గా నున్న వనునది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁ డనుటకు హేతువు గాదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిషు ర్భమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయనికి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీమతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లనాయఁడు అనునామములలో నొక్కటి గొణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తిర్పరిహారము వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపసాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు వారివారికి నామాంతరములుగానో వీరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులధర్తంతై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియుదాహరణంబుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కాన నీనామమాత్రవివాదము నిలుచు నది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. దామానాయనికి సహస్రనామములు కల్పించి యుండిన నది బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థాపకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకకుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతిరెడ్డి పుత్రప్రప్రాత్రాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్రాదినిరూపిత మూలపురుషుల యతనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంతై యుండెనేని నీకల్పనంబున కంతకు నవకాశము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్ములకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన వత్తును.

దీనినిరాసమహారాజు మొదలది విచారించెదను. చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱిబేతాళనాయకుడు మూలపురుషుడు డగు పని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? రెండవవత్సమునఁ బ్రమాణము లెవ్వయో చూపుటయు నట్టిపురుషుడు మఱియెవఁడో యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యగపఱచుటయు, నారాజు మూలపురుషుఁ డని చాటుచున్నపద్ధతినాయకచరిత్రాదిపూర్వగ్రంథము లప్రమాణము లని స్థాపించుటయు, వీరికి ముఖ్యమై యుండును. ఇంక ననపోతానాయకుడు మొదలగువారు వెన్నమనాయనియండియే వంశవర్తనము చేసినందున బేతాళనాయకుఁడు తత్పుత్రులు వీరిపూర్వులు గా రని యేర్పడును గదా! యన్నచో నది యవిచారసిద్ధాక్షేప మని తరువాత నిరసంపఁ బోవుచున్నాను. మఱి యెవ్వయు విరోధములు గాన రావలెను. కాఁబట్టి బేతాళనాయకుడు మూలపురుషుడు కాఁడని భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇంక మొదటివత్సమున నారాజు మూలపురుషుడైనపుడు పిల్లలమఱిబేతరెడ్డి మూలపురుషుఁడని యిచ్చలేనివాడైన నొప్పితీరవలయు. రావుగారు బేతరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁడనుటకు హేతువులుగా నెంచిన చెవిరెడ్డిచరిత్రములలోనివిరోధములు హేత్వాభాసాభాసంబులైనం గా వని వెనుక నావ్రాసినవిమర్శము వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక యింక నేహేతువులను నిదివఱకు రావుగారు వ్రాసినవారు కారు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ బ్రకారాంతరమున సాధింపఁగల మనుచున్నారు గాని యిది వ్యర్థప్రతిజ్ఞ యని ముందు విమర్శమువలనఁ దేటపడఁగలదు.

ఇంకొకటి.—బేతరెడ్డియు బేతాళనాయకుడు నిరువురు పిల్లలమఱిబేత మువపదముగాఁ గలవా రని రావుగారు రొప్పుకొన్నారు. బేతరెడ్డి గణపతినాఁ డుండినట్లు శాసనగ్రంథాదులవలన సిద్ధమగుటయుఁ బేతరెడ్డి గణపతివలన పమ్మానింపఁబడినట్లు చరిత్రగ్రంథా

యాభ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయకులు బేతాళరెడ్డి బేతినాయకులు బేతిరెడ్డి అనునవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డిబిరుదుముతో వ్యవహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలంపరాదు. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు «భీమావ్యయో నాయక ఊర్జితేభాః, ఎఱ్ఱమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః » అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకబిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండుబిరుదములను వహించియుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయకులు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకబిరుదమే వహించుచుండి రనియు సీవలివారు కొందఱు నాయకబిరుదమును గొందఱు రావుబిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా !

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెఱ్ఱక్కశాసనములో «భూతో దేతః, దేతనదండ, పిల్లలహుతిబేతిరెడ్డి» యని చెప్పియుండుటచేత నెఱ్ఱక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పడుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడియె నని వ్రాసియుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయకులను నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులుగా రని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయకులను భిన్నపురుషు లని భావించ వలను లేదు. ఇకఁ బఱాట

బేతివాడయ్య బేతిరెడ్డి యొకండె యనువిషయం బగ్గిమనిమర్శము వలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైశ్వరము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూకట్టు నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపబ్బదు.

ఇంక నొకవేళ నావేటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్యాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎట్టిక్కళాసనమున నామెపుత్తుం డగు మల్లనాయని గూర్చి చెప్పనప్పుడు “యస్యాః పుత్రః” అని వ్రాసి యుండుట యియామాహకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్నిర్భోధర్త తేజాః” ఇత్యాదులవలెఁ జెప్పవలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతేః” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా! కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెట్టిక్కకు మల్లనాయఁడు పుత్తుం డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్నీ పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రఫక్తింపక పోదు. కాబట్టియే యియామాహవ ప్రకరణము 181 వేడిలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డికి ఎట్టిక్కళానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అది రావుగారిచే వ్రాయబడినది. వెలుగోటివారివంశస్థులమునందు మల్లనాయుడు దామానాయుడు వేర్వేరుగా వ్రాయబడినవారు. ఈవిషయము నుండింకను విశదీకరింపబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కా వనియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటను సాధించునవి కా వనియుఁ దేలినది.

కాబట్టియే కాబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి ఎట్టికళాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింప లేదని యాక్షేపాంతరమునకుఁ బోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లనాయుఁ డెట్టికళపుత్త్రుఁ డని వ్రాసిండున నామె కతం డొకండే పుత్త్రుఁ డని వీ రూహించుటకు వీ లున్నను మల్లనాయనికిఁ బుత్త్రులు లేరని యూహించుటకు వీలు లేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా! అప్పటి కున్న సంతానము నంతయు వ్రాయుటకునామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండ లేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకుటుంబము నంతయు వ్రాయవలయునను నియమము కాన రాదు. ఒకవేళ వీ రట్టినవీననియమమును స్వీకరించి వచో బేతిరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండొరులనామములు వ్రాయబడలే దని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నందువలన బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డియు సహోదరులు కాక పోవలసినచ్చును. ఇష్టాపత్తి యున్నచో “వీర లిరువురూ సహోదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. 8 వ తరము అనపోతనాయుడు తనపుత్త్రులు పౌత్త్రులు ప్రాధులై యుండఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయించలేదు, తదభావము సిద్ధింపవలె గదా! తత్రత్యముగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా! కావున

నీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ
దనుటకు హేతువును గాఁజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పుత్రులు ననపోత మాదానాయకుల
శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయఁబడమిచే జా
రలు వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గా రనునాక్షే
పము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది ప్రకరణాంతమున రావుగారిచే సక
లాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయఁబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటనే
వ్రాయవలసి యున్నను గాలాసపేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్య
సన్నమైనది కాఁబట్టి యిపుడే యేతద్విమర్శము చేయఁబడుచున్నది.
ఈయాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటిదిగా నున్నది. పైవాదిశాస
నములందును గ్రంథములందును వ్రాయఁబడనందున బేతిరెడ్డియూ
దత్తుత్తులును వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులు గా రని
వాదించెడువీరభద్రరావుగారి నొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది.
రి వతరము వాఁడైనయనపోతానాయకుడు మాదానాయకుఁ డ్దాపిం
చిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపఁబడి సుప్రసిద్ధుం డగు వెన్నమనాయని
నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి దాచానాయనినుండి వంశాధి
పర్ణనముచేయుటకుఁ గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయఁ డేమైన వీర
పూర్వుఁడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును
వారు చెలిసికొనినచో, నాటవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పుత్రులను నేల
వ్రాయరై రో అంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వు
లుగా రని నుడువుట యెంతశ్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాఁగ
లదు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని పూ
ర్వుల నందఱును వర్ణింపవలె ననియుఁ గొందఱును వర్ణింపవలె ననియుఁ
బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాఁబట్టి
పాలివారికిఁ దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు, యుచుగఁ బితృ

తామహాప్రవీతామహాత్రయమును బేర్కొనుట శాస్త్రములందును గ్రంథములందును దానఃక్రమములందును జూచుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే రీతిరమువారు తమప్రవీతామహుఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రవీతామహుం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో నిట్టి ప్రాద్దువోనికుశంకలు చేయక మానధారణము కలిగి యుందురు. వెన్నమనాయఁ డయోనిసంభవుఁడు గామిచేఁ దత్పిత్రాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పిత్రాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మసోయకచరిత్రాదు లందుఁ దత్పిత్రాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపిత్రాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువఁజాల దనియు వ్రాయం బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసినవి.

ఇకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూపికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిపుడు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలనిర్ణయము ప్రాప్తానసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది.—

“ఈయుద్ధము శ్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారింపఁబడుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధకాలమున వేయిగుఱ్ఱముల నంపె ననియు, ధరణికోటరా జైవభీమరాజునకు వర్తమాన మంపె ననియు, అలనికొడుకు రెండవ కేతరాజు రాయలారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సామ్రాజ్యము చేసె ననియుఁ గల్యాణ పురవిజ్ఞునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁ బడె ననియుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. హొసలరాజైన రెండవవీరభాస్కరునినామమును వెలనాటిచోడగొంకరాజునామమును నుదాహరింపఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలోఁ గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాడు. కావునఁ బల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధర్మణిగోటలోఁ బరిపాలనము చేయుచుండెను. కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. విజ్ఞునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరగె నని చెప్పఁబడినందునను, వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు సైన్యమంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా! " అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటివీరచరితమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, నీయుద్ధకాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకవతి నాయకు లగునలగామరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్క గాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ దోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటివీరయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుడు. విల్సన్ దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల నీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, పెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే యాధ్యాత్మముజుగం
దనియు నూయర్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనం దాహాశుద్ధపక్షము నందున్

విజయనమబాహు బలుఁ డ

కృజముగఁ బల్నాటివీరగజ మనిఁ బడియెన్.

అను పద్యమును బట్టి శా. శ. 1308 సంవత్సరమున నీయధ్యము జరి
గినదనియు నానాప్రకారములుగ నీయధ్యకాలమును గూర్చి వారివారి
యూహలు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావు
గారు “ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు సలగామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱముల
నంపెను, రెండవకేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొని
పోయెను, రెండవ వీరభల్లాణునినామమును.....నుదాహరింపఁబ
డినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటివీరచరి
త్రమునఁ బైనామములు పేర్కొనఁబడియుండినచో నతిసులభముగ
యధ్యకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వ లక్ష్మి నానామార్గములు
వట్టుట కేమి కారణ ముండును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు
వారినామములను బరిశీలింపక యట్లు వ్రాసియుందురా? లేదా, గ్రంథ
ములో నిట్టినామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు
“మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుందురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ బైనామములను లెట్లు వ్రాయఁబడినవై
చూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటివీరచరి
త్రముయొక్క బాలచంద్రయధ్యప్రకరణమునఁ—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
రుద్రుడు పంపించె రూఢనంగరిని.

కొండయన్నమరాజు గోటకేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యునకు. "

అని కవలప్రతాపరుద్ర గోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములే కావచ్చును న్నవి కాని "ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవకేతరాజు రెండవవీర భల్లాణుడు" అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కావచ్చు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ బైవారి నామములు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమో యని యెచ్చటఁజూచినఁ గాన రా వయ్యెను. ఇది గాక, పల్నాటివీర చరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధకాలమును గుఱించియు నితర విషయములను గుఱించియు 10 పేజీ లుపోయ్యెనేమో వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో "ఒకవేయియ శ్వాలు" అను దానిక్రింది పుటోట్టులో "ఇతఁడు ప్రతాపరుద్రీయకృతి ఫలితమై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్ర దేవికి దాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి వడసిన ప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రళయని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటిప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనబడిన రుద్రదేవుడై యుండవలయును" అనియు, ఉపోద్ఘాతము 40 పేజీలో "నలగాముండు లేఖలు వ్రాసికవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాఁడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగా యతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుండు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధకాలమున నున్న దితఁడే కావలెను" అనియు 37 వ పేజీలో "వీరిలోఁ గోటకేతుండు సుప్రసిద్ధుఁ డైనధరణికోటరాజుతలంపుతోఁ గోటకేతుండు సంధి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ బోయి యుండ వచ్చు నని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కాన రాదు" అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనివలనఁ బ్రమాణాం తరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవకేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుండు అని యేర్పడు నని వారియూతము కావ

వచ్చుచున్నది. వారియిపోద్ధాతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారమునగే ఆయానామముల కర్థనిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రభుప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వా రంతగాఁ బ్రయాసపడ తనుట తెల్లము గాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారిలేఖనమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వా రట్లుపవ్యసించినా రనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాప్రమాణంబు లెవ్వయో మనము దెలిసికొనుట యత్యంత వశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తి జ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాప్తవాక్యా ద్వ్యవహారతశ్చ
వాక్యస్య కేవా ద్వివృత్తే ర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీర భట్టాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తి గల దని వ్యాకరణ కోశాదులం దెచ్చటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లే దనుకొన్నను నివి నియతముగఁ బైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఁజనుగూడ బోధించుచున్నవి. ‘కాకతివంశ మునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొద లగువారు కొందఁ జుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లే రని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “గణపతి కింకను గూఁతులు లే రని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును” అని 307 పేజీలో రావు గారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.